

459

KONWENCJA

pomiędzy Polską a Francją w sprawie wypłaty zaopatrzeń z tytułu śmierci i inwalidztwa ofiarom wojny 1939 — 1945 r., podpisana w Paryżu dnia 11 lutego 1947 r.

Przekład.

BOLESŁAW BIERUT
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
 podaje do powszechnej wiadomości:

Wobec podpisania w Paryżu dnia 11 lutego 1947 r. Konwencji między Polską a Francją w sprawie wypłaty zaopatrzeń z tytułu śmierci i inwalidztwa ofiarom wojny 1939 — 1945, Konwencji treści następującej:

Przekład.

KONWENCJA

pomiędzy Polską a Francją w sprawie wypłaty zaopatrzeń z tytułu śmierci i inwalidztwa ofiarom wojny 1939 — 1945 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Francuskiej postanowiły nie stwarzać różnic pomiędzy obywatelami obu krajów, którzy walczyli lub cierpieli na ich terytoriach za sprawę wolności, wobec czego niżej podpisani, należycie upoważnieni w tym celu, uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1.

Wszystkie prawa i korzyści, przewidziane w ustawodawstwie francuskim o pensjach wojskowych z tytułu śmierci i inwalidztwa

BOLESŁAW BIERUT**PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE POLOGNE**

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront fait savoir ce qui suit:

Une Convention entre la Pologne et la France concernant le paiement de pensions de décès et d'invalidité aux victimes de la guerre 1939 — 1945 ayant été signée à Paris le 11 février 1947,

Convention dont la teneur suit:

CONVENTION

entre la France et la Pologne concernant le paiement de pensions de décès et d'invalidité aux victimes de la guerre 1939 — 1945.

Le Gouvernement de la République Polonaise et le Gouvernement de la République Française ayant résolu de ne pas créer de discrimination entre les ressortissants des deux pays qui ont combattu ou souffert, sur leurs territoires respectifs, pour la cause de la liberté, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Tous les droits et avantages prévus en faveur des anciens militaires ou résistants français et de leurs ayants cause par la

dla francuskich byłych wojskowych i członków ruchu oporu oraz członków ich rodzin, przysługują zgodnie z właściwymi przepisami ustawowymi i regulaminami obywatelom polskim, którzy:

- 1) służyli w armii francuskiej w charakterze cudzoziemców;
- 2) byli członkami Francuskich Sił Wewnętrznych w warunkach, określonych dekretem z dnia 20 września 1944 r. w sprawie statutu Francuskich Sił Wewnętrznych;
- 3) byli członkami Francuskiego Ruchu Oporu lub Polskiego Ruchu Oporu we Francji w warunkach, określonych zarządzeniem Nr 45 322 z dnia 3 marca 1945 r.

Uprawnienia powyższe przysługują również pozostałym członkom ich rodzin.

Artykuł 2.

Wszystkie prawa i korzyści, przewidziane w ustawodawstwie francuskim o pensjach wojskowych z tytułu śmierci lub inwalidztwa dla francuskich byłych wojskowych i członków ich rodzin, przysługują obywatelom polskim, którzy służyli w narodowej armii polskiej, pozostającej pod rozkazami francuskiego wodza naczelnego w czasie wojny 1939 — 1945 r., oraz członkom ich rodzin, jeżeli zainteresowani zamieszkują we Francji.

Artykuł 3.

Osoby, wymienione w poprzednich artykułach, nie mają w żadnym przypadku roszczenia do zaopatrzenia na rachunek Rządu Francuskiego z tytułu kalectwa, które powstało przed wcieleniem ich do jednej z wymienionych wyżej formacji francuskich sił zbrojnych lub do narodowej armii polskiej utworzonej we Francji.

Postanowienia te nie naruszają jednakże prawa do odszkodowania za pogorszenie stanu zdrowia, przewidzianego przez ustawodawstwo francuskie o zaopatrzeniach.

Artykuł 4.

Korzyści, przewidziane w ustawodawstwie francuskim, dotyczącym poszkodowanych osób cywilnych, przysługują również posiadającym obywatelstwo polskie osobom cywilnym, poszkodowanym wskutek okoliczności wojennych, zaszłych na terytorium francuskim, oraz pozostałym po nich członkom rodziny, przy czym okoliczności wojenne oceniane są zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

Artykuł 5.

Konsulowie polscy we Francji dopuszczeni będą do reprezentowania swych rodaków

législation française sur les pensions militaires de décès et d'invalidité sont accordés, conformément aux textes législatifs et réglementaires qui les régissent respectivement; aux ressortissants polonais ayant:

- 1) — servi dans l'armée française, à titre étranger;
- 2) — fait partie des Forces Françaises de l'Intérieur dans les conditions prévues par le décret du 20 septembre 1944, relatif au statut des Forces Françaises de l'Intérieur;
- 3) — fait partie de la Résistance Française ou de la Résistance Polonaise en France dans les conditions prévues par l'Ordonnance No 45 322 du 3 mars 1945.

Le bénéfice en est également accordé à leurs ayants cause.

Article 2.

Tous les droits et avantages prévus en faveur des anciens militaires français et de leurs ayants cause par la législation française sur les pensions militaires de décès et d'invalidité sont accordés aux ressortissants polonais ayant servi dans l'armée nationale polonaise placée sous les ordres du commandant en chef français pendant la guerre 1939 — 1945, ainsi qu'à leurs ayants cause, pourvu que les intéressés résident en France.

Article 3.

Les bénéficiaires des dispositions des articles précédents ne pourront, en aucun cas, prétendre à une pension à la charge du Gouvernement français au titre d'infirmités contractées antérieurement à leur incorporation soit dans l'une des forces françaises susvisées, soit dans l'armée nationale polonaise reconstituée en France.

Toutefois, cette disposition ne porte en rien atteinte à l'indemnisation des aggravations prévue par la législation française des pensions.

Article 4.

Le bénéfice de la législation française en faveur des victimes civiles et des avantages qui y sont attachés, est également accordé aux ressortissants polonais victimes civiles par suite d'un fait de guerre sur le territoire français, ainsi qu'à leurs ayants cause, le fait de guerre étant défini conformément aux termes de la législation en vigueur.

Article 5.

Les Consuls de Pologne en France seront admis à représenter et à assister leurs com-

i do udzielania im pomocy w postępowaniu przed francuskimi władzami administracyjnymi.

Takie same prawa mają stowarzyszenia byłych kombatantów polskich, utworzone zgodnie z przepisami i zatwierdzone przez Generalnego Konsula Polski w Paryżu.

Artykuł 6.

Każdy obywatel polski stający przed komisją inwalidzką będzie miał prawo korzystać z pomocy lekarza polskiego, akredytowanego przy właściwym Konsulacie Polskim, który powinien być zawiadomiony o powołaniu swego obywatela przed komisję. Umotywowane uwagi polskiego lekarza dołączone będą do aktów zainteresowanego i, w razie nie wzięcia ich pod uwagę przez komisję, przedłożone zostaną do decyzji Ministra byłych Kombatantów i Ofiar Wojny.

Artykuł 7.

Obywatele francuscy, którzy służyli w wojsku polskim lub brali udział w polskim Ruchu Oporu w czasie wojny 1939—1945 r. i pozostali członkowie ich rodzin korzystać będą na warunkach, określonych w art. 3, 5, 6 i 8, z wszystkich praw i korzyści, przewidzianych przez ustawodawstwo polskie w sprawie zaopatrzeń z tytułu śmierci i inwalidztwa dla byłych wojskowych lub członków ruchu oporu oraz dla pozostałych po nich członków rodziny.

Ustawodawstwo polskie, dotyczące osób cywilnych, poszkodowanych wskutek wojny, będzie również zastosowane do osób cywilnych, posiadających obywatelstwo francuskie, poszkodowanych w Polsce, jeżeli osoby te zamieszkiwały w Polsce przed zajściem okoliczności wojennych uzasadniających prawo do zaopatrzenia.

Artykuł 8.

W stosunku do uprawnionych, wymienionych w art. 2, 4 i 7 ust. 2, terminy, przewidziane w obowiązującym ustawodawstwie, biegną poczynając od dnia wejścia w życie niniejszego układu.

Artykuł 9.

Układ niniejszy wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, co powinno nastąpić w Paryżu w możliwie najkrótszym czasie. Układ pozostaje w mocy do czasu uznania go za wygasły za wspólnym porozumieniem obu Umawiających się Stron; może on jednak być wypowiedziany w każdym czasie na ży-

patriotes devant les autorités administratives françaises.

Le même droit est reconnu aux associations d'anciens combattants polonais régulièrement constituées et agréées par le Consul Général de Pologne à Paris.

Article 6.

Tout ressortissant polonais comparissant devant une commission de réforme pourra se faire assister d'un médecin polonais accrédité auprès du Consulat de Pologne compétent, ce dernier devant être avisé de la convocation de son ressortissant. Les observations motivées de ce médecin polonais seront jointes au dossier de l'intéressé et, au cas où elles ne seraient pas retenues par la Commission, soumises à la décision du Ministre des Anciens Combattants et Victimes de la Guerre.

Article 7.

Les ressortissants français qui ont servi dans l'armée polonaise ou qui ont pris part à la Résistance polonaise durant la guerre de 1939—1945 et leurs ayants cause bénéficieront, dans les conditions précisées aux articles 3, 5, 6 et 8 de tous les droits et avantages prévus en faveur des anciens militaires ou résistants polonais et de leurs ayants cause par la législation polonaise en matière de pensions de décès et d'invalidité.

Le bénéfice de la législation polonaise en faveur des victimes civiles de guerre est également accordé aux ressortissants français, victimes civiles de guerre en Pologne et y ayant résidé avant le fait de guerre qui ouvre droit à pension.

Article 8.

Les délais prévus par la législation en vigueur commencent à courir à compter de la mise en vigueur du présent accord, en ce qui concerne les bénéficiaires des articles 2, 4 et 7, 2-ème alinéa.

Article 9.

Le présent accord entrera en vigueur à dater du 1-er du mois qui suivra l'échange des ratifications, celui-ci devant avoir lieu à Paris aussitôt que faire se pourra. Il restera en vigueur jusqu'à ce que les deux parties contractantes y mettent fin d'un commun accord, mais il pourra être dénoncé, en tout temps, sur le désir de l'une d'elles, moyennant avis donné à l'autre un an à l'avance.

czenie jednej ze Stron, notyfikowane drugiej Stronie na rok z góry.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali niniejszy Układ i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Paryżu dnia 11 lutego 1947 r.

L. S. W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
(—) *St. Skrzyszewski*

L. S. W imieniu Rządu
Republiki Francuskiej
(—) *Bidault*

Przekład.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

Wysokie Umawiające się Strony postanowiły, że, gdyby z powodu okoliczności, niezależnych od ich woli, procedura ratyfikacji podpisanej przez nich Konwencji przeciągnęła się ponad dwa miesiące od dnia jej podpisania, prawa osób, wymienionych w art. 2, 4 i 7, będą biegły od upływu tego dwumiesięcznego okresu wbrew przepisom art. 9.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Paryżu dnia 11 lutego 1947 r.

L. S. W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
(—) *St. Skrzyszewski*

L. S. W imieniu Rządu
Republiki Francuskiej
(—) *Bidault*

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznałem ją i uznaję w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczam, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekam, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydałem Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

w Warszawie, dnia 26 czerwca 1947 r.

(—) *Bolesław Bierut*
Prezes
Rady Ministrów
L. S. (—) *Józef Cyrankiewicz*
Minister
Spraw Zagranicznych
(—) *Zygmunt Modzelewski*

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent accord et y ont apposé leur sceau.

Fait, en double exemplaire, à Paris, le 11 février 1947.

L. S. Pour le Gouvernement de la
République Polonaise,
(—) *St. Skrzyszewski*

L. S. Pour le Gouvernement de la
République Française,
(—) *Bidault*

PROTOCOLE ADDITIONNEL

Les Hautes Parties contractantes conviennent que si, du fait des circonstances et contrairement à leur désir, la procédure de ratification de la Convention qu'elles viennent de signer excédait un délai de deux mois à compter de la date de sa signature les droits des bénéficiaires des articles 2, 4 et 7, commenceront à courir à l'expiration de ce délai de deux mois, par dérogation aux dispositions de l'article 9.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait en double exemplaire, à Paris, le 11 février 1947.

L. S. Pour le Gouvernement de la
République Polonaise,
(—) *St. Skrzyszewski*

L. S. Pour le Gouvernement de la
République Française,
(—) *Bidault*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Je l'ai approuvée et J'approuve au nom de la République de Pologne en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues, Je déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et Je promets qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi, J'ai délivré les présentes revêtues du Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 26 juin 1947.

(—) *Bolesław Bierut*
Président du Conseil
des Ministres
L. S. (—) *Józef Cyrankiewicz*
Ministre des Affaires
Etrangères
(—) *Zygmunt Modzelewski*